

Arrest

nr. 65 045 van 20 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DASGUPTA, die loco advocaat S. DIELTJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren vraagt verzoekster om de zaak naar de algemene vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te verwijzen.

1.2. Verzoekster kan in een procedure voor de Raad niet vragen om de zaak naar de algemene vergadering te verwijzen aangaande een probleem van eenheid van de rechtspraak.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U woonde voor uw vertrek naar België in Grozny, Mendelevastraat 6, appartement nummer 58, Tsjernoretsjië. Op 26 juni 2003 huwde u op traditionele wijze met S.E-D.(...) (O.V. 6.622.588). Net als uw partner was u lid van de Tsjetsjeense afdeling van de politieke partij Verenigd Rusland. U bekleedde echter nooit een mandaat voor de partij; af en toe stak u een handje toe bij de organisatie van meetings van de partij, maar verder ging uw engagement niet. U kende geen persoonlijke problemen, die losstaan van de door uw partner beschreven problemen. Op 1 mei 2010 verliet u Tsjetsjenië, samen met uw partner S.E-D.(...) (O.V. 6.622.588). Op 4 mei 2010 kwam u in België aan en dezelfde dag vroeg u asiel aan. Voor uw asielmotieven beroept u zich volledig op het asielrelaas van uw partner. Ter staving van uw identiteit legt u een kopie van uw rijbewijs voor. Tevens legt u een kopie van de geboorteakte van uw dochter voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Welnu, u verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u zich voor uw huidige asielaanvraag beroept op de asielmotieven van uw partner S.E-D.(...) (O.V. 6.622.588). Tevens verklaart u dat u zélf geen andere problemen hebt gekend (CGVS, gehoorverslag dd.17.09.2010, p.6). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw partner door het Commissariaat-generaal werd besloten tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan deze beslissing is genomen, wordt dan ook verwezen naar de beslissing inzake de asielaanvraag van uw partner.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de voorgaande elementen kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om gedane vaststellingen in positieve zin te wijzigen. U legt een kopie van uw rijbewijs en een kopie van de geboorteakte van uw dochter neer. Deze documenten bevatten enkel identiteitsgegevens van uzelf en uw dochter, die in het kader van de huidige asielaanvraag niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, S.E-D. Zij roept geen eigen motieven in.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 65 044 van 20 juli 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.E-D. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. *Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (zie RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).*

Benevens het aanhalen van enkele passages uit zijn verhoorverslag op het Commissariaat-generaal, beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot het opsommen van een hele reeks rechtsregels waarvan hij de schending aanvoert en tot het uitweiden over een aantal begrippen en rechtsregels en over de algemene situatie in Tsjetsjenië, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken.

In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. *De commissaris-generaal heeft duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Verzoeker beperkt zich ertoe zijn asielmotieven summier te herhalen en de vaststellingen van de commissaris-generaal eenvoudigweg te betwisten, te ontkennen of te vergoelijken, zonder evenwel concrete aanvaardbare of plausibele argumenten aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, weerleggen.*

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.3. *In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.*

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt."

2.3. *Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.*

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE